

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
85/15. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2015. július 16.

A C-218/14. sz. ügyben hozott ítélet
Kuldip Singh és társai kontra Minister for Justice and Equality

A saját tagállamától eltérő tagállamban tartózkodó uniós polgár harmadik ország állampolgárságával rendelkező házastársát már nem illeti meg tartózkodási jog ezen államban, ha a házasság felbontására irányuló bírósági eljárást megindítását megelőzően az uniós polgár távozik a szóban forgó államból

Egy uniós irányelvnek¹ megfelelően az uniós polgárnak a saját tagállamától eltérő tagállam (fogadó tagállam) területéről való távozása esetén azok a családtagok, akik valamely harmadik ország állampolgárai (tehát maguk nem uniós polgárok) elvesztik a tartózkodási jogukat ebben az államban. Az irányelv másrészt úgy rendelkezik, hogy a házasság felbontása esetén azok a családtagok, akik valamely harmadik ország állampolgárai, bizonyos feltételek teljesülése esetén megtartják a tartózkodási jogukat a fogadó tagállamban, amennyiben a házasság felbontására irányuló bírósági eljárást megelőzően a házasság legalább három évig fennállt, ebből legalább egy évig a fogadó tagállamban.

Három harmadik országbeli (indiai, kameruni és egyiptomi) állampolgár uniós polgárokkal (lett, német és litván nővel) kötött házasságot, akikkel több mint négy évig Írországban éltek. A feleség mindhárom esetben elhagyta a férjét és távozott Írországból, majd saját országában a házasság felbontását kérte (a német állampolgár kivételével, aki az Egyesült Királyságban kérte a házasság felbontását). Az ír hatóságok úgy vélték, hogy mivel a bontóper elindításának időpontjában az uniós polgárok már távoztak Írországból, a három külföldi férj nem rendelkezett többé tartózkodási joggal Írországban. Az ír hatóságok ugyanis azt állítják, hogy – még ha a házasság legalább három évig fenn is állt (ebből egy évig Írországban) –, a három férj tartózkodási engedélye nem érvényes attól az időponttól kezdve, hogy a feleségük már nem gyakorolta Írországban a tartózkodási jogát. A három férj vitatta azokat a határozatokat, amelyekkel megtagadták írországi tartózkodási joguk megtartását.

Az előtte folyamatban lévő e jogvitákban a High Court of Ireland (Írország Legfelsőbb Bírósága) arra a kérdésre vár választ a Bíróságtól, hogy a három külföldi férj megtarthatja-e a tartózkodási jogát Írországban abban az esetben, ha a házasság felbontására a feleség ezen országból való távozását **követően** került sor.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság emlékeztet arra, hogy ahhoz, hogy az irányelv 7. cikkének (2) bekezdése alapján az uniós polgár harmadik országbeli állampolgár családtagjait tartózkodási jog illesse meg abban a tagállamban, ahol e polgár a szabad mozgáshoz való jogát gyakorolja (fogadó tagállam), e polgárt kell kíséreniük vagy hozzá kell csatlakozniuk ebben az államban. Ebből az következik, hogy amennyiben az uniós polgár távozik a fogadó tagállamból és valamely másik tagállamba vagy harmadik országba költözik, a külföldi házastárs már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek mellett e rendelkezés alapján tartózkodási jog illetné meg a fogadó tagállamban.

¹ Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 158., 77. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 46. o.; helyesbítés: HL 2009. L 274., 47. o.).

A Bíróság rámutat arra, hogy amennyiben sor kerül a bontóper elindítására és a házasság felbontására irányuló eljárás elindítását megelőzően a házasság legalább három évig fennállt, ebből legalább egy évig a fogadó tagállamban, akkor az irányelv 13. cikkének (2) bekezdése alapján bizonyos feltételek teljesülése esetén a külföldi házastárs megtarthatja tartózkodási jogát ebben az államban a bontóper ideje alatt és a házasság felbontását követően egyaránt, feltéve hogy az említett eljárás elindításának időpontjában az uniós polgárt az említett tagállamba kísérő vagy hozzá csatlakozó házastársként ebben az államban tartózkodott. Ebből az következik, hogy az irányelv 7. cikke (1) bekezdésének megfelelően az uniós polgárnak a fogadó tagállamban kell tartózkodnia a bontóper elindításának időpontjáig. Ezért **ha egy ilyen eljárás elindítását megelőzően az uniós polgár távozik a külföldi házastársa tartózkodási helye szerinti fogadó tagállamból, akkor az irányelv 13. cikkének (2) bekezdése alapján e külföldi házastárs nem tarthatja meg a tartózkodási jogát ebben az államban.**

A jelen esetben a három uniós polgár feleség még azt megelőzően távozott Írországból, hogy elindították volna a házasság felbontására irányuló eljárást. Ezért feleségeik távozásának időpontjában a külföldi férjek elvesztették tartózkodási jogukat, amely jog később, a feleségek Írországból való távozását követően a házasság felbontása iránti kérelem benyújtásának időpontjában sem „éledhet újra”.

Ugyanakkor a Bíróság emlékeztet arra, hogy ilyen esetben a nemzeti jog kiterjedtebb védelmet nyújthat a harmadik országbeli állampolgárok számára azáltal, hogy mégis engedélyezi az érintett tagállamban való további tartózkodásukat (ez történt egyébiránt a jelen ügyben a három férj esetében, akik számára az ír hatóságok ideiglenes engedélyt biztosítottak Írországból való tartózkodás és munkavállalás céljából).

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106